

Báger Gusztáv

„Kertész leszek”

Amikor már belépni se szerettem
az épületbe, szabadságra mentem.
Egy hétig dolgoztam a tanyán,
metszettem a gyümölcsfákat,
ültettem és kapáltam,
veteményeztem és permeteztem.
A birs eltetvesedett, kivágtam hétfőn
és eltüzelttem a gallyait.
Kedden megint találtam egy haldokló fát,
akkor eszembe villant az Írás:
kegyelmet kell gyakoroljak.
Egész héten gondoztam a szenvedő növényt,
majd visszamentem az Egyetemre tanítani.
Két hónap múlva néztem rá a „haldokló” fára,
mely addigra már új leveleket hajtott.
Akkor döntöttem el: ebben a szemeszterben
nem buktatok meg senkit.

A jóság léttana

Nagyapám csak ingatná a fejét.
Az érényes embert megismerni,
nem kell hozzá nagyítóüveg,
sem orvosi vizsgálatok.
Az érényes ember az ösztöneiben
hordja a jót, az arcára van írva,
hogy nem képes a rosszra.
Igen, mondaná anyám, de mit ér vele?
Ott van a Pista bácsi, jótét lélek,
a légynek sem árt, mégis beteges.
Ja, mondaná nagyapám, az más.
Egy súlyos betegség sok mindenre jó.
És valóban: Pista bácsi
megúsza a háborút.

Krumplisztésza

A fodros, nagy kockák
vörös hagymával, borssal,
pirospaprikával.
Aranykaréjú tányérok,
alpakka villák,
a tintatartóban só ragyog.
Kockás abrosz, fehér szalvéták,
anyukám gondos terítése.
Fejemet simogatja:
„Ne egyél gyorsan kisfiam!”
Nem tartom be azóta se.
Volt egy rongyból varrt mackóm,
minden nap játszottam vele.
Nem voltam mélyen vallásos,
tudtam, hogy van Isten,
de nem volt merszem megszólítani.
Gondolataimat a mackómmal osztottam meg,
ki az asztalfőn ült,
míg apám a lövészárokból
reszketve imádkozott.

Miklósovits László: A hársfaágak csendes árnyékán (WALTER VON DER VOGELWEIDE)

